

ע"פ 1932/15 - פיליפ בן סעדון נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

ע"פ 1932/15

לפני: כבוד השופט נ' הנדל

המבקש: פיליפ בן סעדון

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית משפט המחוזי בחיפה (כב' השופט א' אליקים) בת"פ 65884-10-13

בשם המבקש: עו"ד מיכאל סיבוני

בשם המשיבה: עו"ד עדי שגב

החלטה

1. מונחת לפני בקשה לעיכוב ביצוע גזר-דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה בת"פ 65884-10-13 (מפי כב' השופט א' אליקים). נגזרו על המבקש 42 חודשי מאסר לריצוי בפועל, שנה מאסר על תנאי וקנס בסכום של 15 אלף ₪. בית המשפט קמא הורה על מעצר המבקש במועד גזר הדין (10.03.2015), ולא עיכב את ביצוע העונש.

המבקש הורשע בשנת 2013 על פי הודאתו בהחזקת סם מסוכן מסוג אקסטזי בכמות של 446 כדורים, סם מסוכן מסוג חשיש בכמות של כ-400 גרם, ועוד כ-26 גרם של סם מסוכן מסוג קוקאין, ללא היתר ושלא לצריכה עצמית. כשהגיעו השוטרים לדירתו לשם עריכת החיפוש, השליך המבקש כמות נוספת של סמים מסוג חשיש וקוקאין לאסלת השירותים. בהתאם לבקשת הסניגור, שביקש לבחון אפשרות לגמילה מסמים, והוראת בית המשפט, המליצה קצינת המבחן לתת הזדמנות למבקש ולהפנותו למתקן גמילה, ולאחריו לקהילה טיפולית. ההמלצה התקבלה, והמבקש התקדם בגמילה הפיזית, ומשם עבר לקהילה טיפולית "הדרך". בעקבות ההתקדמות, החליט בית המשפט המחוזי שלא לגזור את דין המבקש, אלא לאפשר לו להתקדם בהליך הטיפול.

אולם, בתחילת שנת 2015 עזב המבקש את הקהילה הטיפולית, והפסיק ליצור קשר עם הגורמים המטפלים בקהילה ועם קצינת המבחן. בעקבות כך, המליץ שירות המבחן על ענישה מוחשית שתציב גבול ברור, ותמנע הישנות עבירות דומות. על רקע זאת גזר בית המשפט המחוזי על המבקש את העונשים שפורטו.

2. בטיעונו בפני, הסניגור לא התעלם מהקשיים בהתנהגות המבקש, ואף ציין כי מרשו ריצה תקופה ארוכה של כ-15 שנה בבתי סוהר שונים. ואולם, דווקא בשל כך עותר הסניגור להעניק למבקש הזדמנות נוספת. הסניגור התייחס לתכנית גמילה אחרת, והדגיש שכעת המבקש בשל לכך. על פי קו זה, המשך ריצוי עונש המאסר בפועל על ידי המבקש לא יאפשר לו לסיים את תהליך הגמילה בו החל, והשארתו בין כתלי בית המאסר תפגע קשות בהליך הטיפול שבו היה נתון.

3. דין הבקשה להידחות. על פי הלכת שוורץ (ע"פ 111/99 נ"ד(2) 241), יש לקחת בחשבון את מלוא הנסיבות בכל מקרה ומקרה. בענייננו, יש לשים דגש על חומרת העבירה והעונש שנגזר על המבקש. כמו כן, לא ניתן להתעלם מההתנהגות הלא תקינה של המבקש לאחר ששוחרר ממעצרו וקיבל הזדמנות להשתקם. מהצד האחר, אין בדחיית הבקשה בכדי לקבוע מסמרות בדבר תוצאת הערעור. האיזון נוטה אפוא בעת הזאת כנגד קבלת הבקשה.

4. הבקשה נדחת.

ניתנה היום, י"א ניסן תשע"ה (31.03.2015).

ש ו פ ט